

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU PROCURORI****HOTĂRÂREA nr. 45**

din 20 ianuarie 2026

Prin plângerea prealabilă înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. _____ din data de _____ domnul _____ a solicitat revocarea Hotărârii nr. 851/15.06.2023 a Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Metodologiei privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică.

În motivarea plângerii, petentul susține că actul administrativ normativ în discuție ar fi nelegal deoarece ar reglementa elemente esențiale ce țin de statutul magistraților, respectiv suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al acestora, aspecte care ar trebui reglementate exclusiv prin lege organică, iar nu printr-un act cu forță juridică inferioară acesteia.

Analizând plângerea prealabilă formulată prin prisma coordonatelor configurate de prevederile Legii nr. 554/2004, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii constată că ceea ce critică, în fond, petentul este o pretinsă omisiune a legiuitorului primar de a reglementa în cuprinsul legii organice elemente esențiale legate de suspendarea raportului juridic al magistraților ca urmare a unei boli psihice care îi împiedică să își exercite funcția în mod corespunzător. Altfel spus, argumentele din plângere reprezintă, în realitate, critici de neconstituționalitate îndreptate chiar împotriva normelor de rang primar care fundamentează actul administrativ contestat, și anume Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Aceste critici, însă, nu pot fi supuse analizei pe calea prezentei plângeri, examinarea conformității legislației primare cu Constituția intrând în competența exclusivă a Curții Constituționale, iar nu a autorității investite cu o cerere de revocare a propriului act administrativ.

Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât prin intermediul art. 199 alin. (5) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, însuși legiuitorul primar a abilitat în mod expres secțiile din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii să adopte legislația secundară prin aprobarea Metodologiei privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a magistraților pentru boală psihică care îi împiedică să își exercite funcția în mod corespunzător.

În aceste condiții, legalitatea actului administrativ normativ contestat prin prezenta plângere urmează a fi analizată de Secția pentru procurori exclusiv prin prisma compatibilității cu reglementările normative de nivel superior în temeiul cărora a fost emis, și anume Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, după cum rezultă în mod expres din cuprinsul prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, potrivit cărora *„actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă”*.

Astfel, Secția constată că dispoziții relevante cu privire la suspendarea din funcție a magistraților în ipoteza în care aceștia suferă de o boală psihică care îi împiedică să își exercite funcția în mod corespunzător au fost reglementate, la nivel de legislație primară, în cadrul Cap. IX din Legea nr. 303/2022 intitulat *„Suspendarea din funcție și încetarea funcției de judecător sau de procuror”*. Învederăm, în acest sens, dispozițiile art. 199 din actul normativ menționat potrivit cărora, *„(1) În cazul prevăzut la art. 197 alin. (1) lit. d), boala psihică se constată printr-o expertiză medicală de specialitate efectuată de o comisie medicală de specialitate numită de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, pe baza propunerilor nominale ale ministrului sănătății.*

(2) În situația în care există indicii că un judecător sau procuror suferă de o boală psihică, la sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului, a colegiului de conducere al instanței sau parchetului ori din oficiu, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune prezentarea judecătorului sau procurorului la expertiza medicală de specialitate prevăzută la alin. (1).

(3) În cazul în care comisia medicală de specialitate constată că judecătorul sau procurorul suferă de o boală psihică care îl împiedică să își exercite funcția în mod corespunzător, acesta este suspendat din funcție prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Prin raportul de expertiză comisia stabilește și termenul la care judecătorul sau procurorul urmează să revină la reexaminare. (...).

(5) Metodologia privind efectuarea expertizei medicale de specialitate se aprobă de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea comisiei medicale de specialitate.

Ca atare, la nivel de legislație secundară, în aplicarea prevederilor art. 199 alin. (5) din Legea nr. 303/2022, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat Hotărârea nr. 851/15.06.2023 pentru aprobarea Metodologiei privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică, actul administrativ normativ contestat respectând astfel, pe deplin, atât limitele, cât și scopul prevederilor legale de nivel superior în executarea cărora a fost emis.

Secția observă că, spre deosebire de legislația primară care se caracterizează printr-un grad ridicat de generalitate, legislația secundară clarifică și reglementează la nivel de detaliu dispozițiile actelor normative pentru care a fost emisă. De altfel, dacă legea organică ar reglementa în detaliu orice procedură referitoare la raporturile de serviciu ale magistraților, legislația primară și-ar pierde caracterul de generalitate, iar reglementarea actelor administrative cu caracter normativ ar deveni lipsită de utilitate.

În acest context, Secția constată că argumentele petentului întemeiate pe considerentele Deciziei nr. 121/2022 a Curții Constituționale nu prezintă nicio relevanță în speță, vizând o situație cu totul diferită de cea care face obiectul prezentei plângeri, precum și o soluție legislativă care nu mai este în prezent în vigoare. Astfel, în considerentele deciziei anterior menționate, Curtea Constituțională a reținut că Legea nr. 303/2004 nu reglementa aspectele esențiale ale concursului de admitere în magistratură organizat potrivit art. 33 din actul normativ menționat și nici aspectele esențiale ce țin de ocuparea posturilor de judecător sau procuror prin celelalte modalități de admitere în magistratură.

Or, nu aceeași este situația în cauza de față, unde măsura suspendării din funcție a procurorilor beneficiază de o reglementare detaliată în cuprinsul Legii nr. 303/2022, iar prin adoptarea Metodologiei privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică, aprobată prin Hotărârea nr. 851/15.06.2023, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nu a făcut decât să acorde eficiență unor dispoziții din legislația primară, dezvoltând la nivel de legislație secundară o procedură detaliată indispensabilă punerii în aplicare a acestor prevederi, în baza abilitării legale acordate chiar de legiuitorul primar prin intermediul art. 199 alin. (5) din Legea nr. 303/2022.

În aceste condiții, Secția apreciază că lipsa unei metodologii care să descrie în concret procedura privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din

funcție a procurorilor pentru boală psihică ar fi condus la lipsirea de efecte a normelor primare ca urmare a imposibilității punerii în aplicare a prevederilor în discuție.

În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale pronunțată în cauze similare, prin Decizia nr. 71 din 09.02.2021, paragr. 27 și 30, reținându-se următoarele: “ 27. (...) Curtea reține că prin Decizia Curții Constituționale nr. 27 din 22 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.166 din 28 februarie 2020, a statuat că ori de câte ori o lege nu reglementează o anumită procedură de aducere la îndeplinire a unei măsuri/finalități prevăzute prin lege, revine actului administrativ normativ să o reglementeze, fără ca un asemenea procedeu să poată fi echivalat cu o adăugare la lege [paragraful 48]. Faptul că Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție a stabilit o anumită modalitate de desemnare a membrilor completurilor de 3 judecători, în condițiile în care legea nu reglementează în mod expres modalitatea de desemnare a acestora, nu poate fi considerat contrar legii, în sensul încălcării autorității legii cu eventuala consecință a creării unei paradigme juridice neconstituționale. În situația în care autoritatea administrativă emitentă a stabilit o anumită modalitate de desemnare a membrilor unor completuri cu privire la care legea nu dispune nimic, caz în care se încadrează și situația litigioasă analizată, se constată că aceasta are o marjă de apreciere ce nu poate fi contestată din perspectiva relației dintre un act de reglementare primar și unul secundar [paragraful 51].”

În ceea ce privește criticile petentului legate de pretinsa contradicție dintre Metodologia privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, ca urmare a posibilității delegării către Consiliu a atribuției de a adopta acte administrative cu caracter normativ similare celui contestat în cauză în domenii ce țin de statutul profesiei de magistrat, Secția reține că această delegare rezultă în mod expres din prevederile art. 199 alin. (5) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Or, pentru analiza compatibilității normelor primare cu Constituția, petentul are la dispoziție alte mecanisme prevăzute de lege, aceste critici neputând face obiectul de analiză al prezentei plângeri.

În plus, cu referire la susținerile petentului privind pretinsa lipsă de previzibilitate a normelor contestate, Secția constată că noțiunea de previzibilitate presupune ca actul normativ în discuție să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Formularea cu o suficientă precizie a actului normativ permite persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

Îndeplinirea acestei cerințe de calitate a legii se apreciază în funcție de conținutul textului respectiv, de domeniul la care se referă, precum și de numărul și calitatea

destinatarilor săi. Astfel, nu este nevoie ca efectele actului normativ să fie previzibile cu o certitudine absolută. O atare certitudine, oricât de dorită ar fi, este imposibil de realizat și, mai mult, poate genera o rigiditate excesivă a reglementării.

Raportat la acestea, Secția concluzionează că actul administrativ cu caracter normativ criticat în cauză îndeplinește toate rigorile de claritate și previzibilitate ce rezultă din dispozițiile Constituției României și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nelăsând loc echivocului sau arbitrariului (după cum eronat se susține prin plângere), în condițiile în care acesta stabilește foarte clar și detaliat procedura pentru efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică care îi împiedică să își exercite funcția în mod corespunzător.

În consecință, Secția pentru procurori apreciază ca nefondate criticile petentului privind pretinsa incompatibilitate între actul administrativ normativ contestat și dispozițiile din Constituție, prevederile criticate nefăcând decât să asigure punerea în aplicare în mod corespunzător a normelor din legislația primară ce reglementează un caz particular de suspendare din funcție a procurorilor.

Față de cele anterior arătate, având în vedere că nu există nicio neconcordanță între actul administrativ cu caracter normativ atacat, respectiv Metodologia privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică, aprobată prin Hotărârea nr. 851/15.06.2023 a Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și legislația primară, precum și faptul că metodologia criticată nu conține dispoziții emise ca urmare a depășirii de către Secția a competențelor prevăzute de lege în această materie, Secția pentru procurori apreciază că plângerea prealabilă formulată în cauză este neîntemeiată.

Față de cele arătate, având în vedere dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 305/2022, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Art. 1 – Respingerea plângerii prealabile formulate de către

împotriva Hotărârii nr. 851/15.06.2023 a Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Metodologiei privind efectuarea expertizei medicale de specialitate în cazul suspendării din funcție a procurorilor pentru boală psihică.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică petentului.

Dată în București, la data de 20 ianuarie 2026

Vicepreședinte
Procuror Bogdan - Stănicu STĂNICU

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011